

Foiaia

pentru

Minte, Anima si Literatura.

N° 15

1. Maiu.

1863.

Diplom'a nobilitara

a episcopului unitu **A t a n a s i u P o p a** si frati.

Nos Leopoldus Divina favente Clementia electus Romanorum Imperator, Hungariae, Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Romae, Serviae, Galitiae, Lodomeriae, Cumaniae, Bulgariaeque etc. Rex, — Archidux Austriae, Dux Burgundiae, Brabantiae, Stiriae, Carinthiae, Carniolae, Dux Lucem-burgiae, ac Superioris et Inferioris Silesiae, Wierthemburgae et Thecae, Princeps Sveviae, Comes Habsburgi, Tyrolis, Ferreti, Kyburgi et Goritiae, Landgravius Alsatie, Marchio Sacri Romani Imperii supra Anasum, Burgoviae ac utriusque Lusatiae, Dominus Marchiae slavonicae, Portus Naonis et Salinarum etc. Memoriae commendamus tenore praesentium significantes, quibus expedit universis. Cum potestas regum, et principum clarissimorum dignitas, non solum ad tuenda imperia, bonarumque legum defensionem a Deo ter optimo, maximo constituta sit, sed ut fideles, ac bonos subditos quorum studio, opera, labore, ac servitiis, principes imperia sua, divina ordinatione constituere, augereque, et conservare soliti sunt, dignis praemiis, honoribus, et privilegiis sedulo prosequantur, ac unius cujusque virtuti convenienter correspondeant, quod tam et si ex quodam debito verorum principum officio, et veluti regnantium ordine ita fieri soleat, Nos nihilominus partim ex eo, partim ex nostra quoque clementia, et benignitate amplioribus eos evehendo honoribus et clarioribus condecorandos dignos putamus, qui propriis virtutibus, fidelibusque servitiis, et virtutum meritis caeteris praeessent, quo nimirum ordine observato subditorum nostrorum animi, veluti acri stimulo ad praeclara virtutis, humanitatis, et immortalitatis studia procul dubio exstimulari, incitarique consueverunt. Ac proinde attentis et consideratis

fidelitate, et fidelium servitiorum meritis fidelis nostri reverendi Athanasii Popa in ditione nostra transilvanica graeci ritus unitorum episcopi, quae ipse sacrae primum praefati regni nostri Hungariae coronae, et deinde Majestati Nostrae pro locorum et temporum varietate, atque occasionum exigentia potissimum vero per piam, eamque laudabilem triginta sex circiter Archidiaconatum, sub quorum spirituali cura ultra centum millia animarum extitisse perhiberentur, orthodoxae romano sanctae ecclesiae catholicae, praeteritis annorum revolutionibus amplexam unionem exhibuit, ac impendit, et imposterum quoque uti de ipso nobis benigne persvasum habemus, fideliter, et constanter se se exhibiturum, et impensurum pollicetur.

Cum igitur ob id, tum vero ex gratia et magnificentia nostra regia, qua quosque de Nobis, et republica Christiana bene meritos, virtutisque colendae studiosos antecessorum nostrorum divorum quondam Hungariae regum exemplo prosequi eisque certa virtutum suarum monumenta, quae ad majora quaeque praestanda eos incitare possent, decernere consuevimus. Eundem itaque Athanasium Popa episcopum graeci ritus unitorum ac per eum Georgium Manassem et Samuelem similiter Popa fratres ipsius carnales et uterinos, de regiae potestatis nostrae plenitudine, et gratia speciali in coetum, et numerum verorum, antiquorum, et dubitatorum dicti regni nostri Hungariae et partium eidem annexarum nobilium duximus annumerandum, cooptandosque, et adscribendos annuentes, et ex certa nostra scientia, animoque deliberato concedentes, ut ipsi a modo imposterum futuris, et perpetuis semper temporibus, omnibus illis gratiis, honoribus, indultis, privilegiis, libertatibus, juribus, praerogativis, et immunitatibus, quibus caeteri veri antiqui, et indubitati antelati regni nostri Hungariae, et partium eidem annexarum nobiles hactenus

quomodolibet de jure, vel antiqua consuetudine usi sunt, et gavisi, utunturque et gaudent, uti, frui, et et gaudere possint, ac valeant, haeredesque et posteritates ipsorum utriusque sexus universi valeant, atque possint. In cujus quidem nostrae erga ipsos exhibitae gratiae, clementiaeque, ac liberalitatis testimonium, veraeque ac indubitatae nobilitatis signum haec arma, seu nobilitatis insignia, scutum videlicet militare erectum, cruce militensium quadrifariam divisum, ac per totum quadam circumferentia variis ciratis exornata obductum; cujus itaque inferiorem dextram, et superiorem sinistram rubaei ternae candidae plateae, seu Viae parallelae, et de super binae aureo virides laurus e diametro locatae; superiorem porro dextram, et inferiorem sinistram flavi coloris partis binae bicipites nigrae aquilae regis diadematis redimitae rostris adaperitis linoris rubicundis exertis, expansis alis, pectore aureis litteris L. augustissimum nomen nostrum denotantibus, signatis, pedibus distentis, caudisque interne deflexis, ex opposito ad invicem depictae, medullium denique sive ipsum principalis scuti centrum, aliud minus scutum coerulei coloris coronatum, certum librum cum septem signaculis pendentibus in se continens; cacumen denique et fundum attacki principalis scuti singuli angeli aureo aequae colore adumbrati occupare visuntur. Quemadmodum hoc omni in principio, sive capite praesentium litterarum nostrarum pictoris edocta manu, et artificio, propriis et genuinis suis coloribus clarius depicta, et ob oculos intuentium lucidius posita conspicerentur. Eidem Athanasio Popa graeci ritus episcopo, ac per eum supra nominatis fratribus ipsius carnalibus, et uterinis. ipsorumque haeredibus, et posteritatibus utriusque sexus universis, gratiose danda duximus et conferenda, decernentes et ex certa nostra scientia, animoque deliberato concedentes, ut ipsi a modo imposterum futuris, et perpetuis semper temporibus eadem arma, seu nobilitatis insignia more aliorum verorum, et antiquorum praefati regni nostri Hungariae, et partium eidem annexarum nobilium sub iisdem juribus, praerogativis, indultis, libertatibus, et immunitatibus, quibus caeteri veri antiqui, et indubitati dicti regni nostri Hungariae, ac partium eidem annexarum nobiles natura vel antiqua consuetudine usi sunt, et gavisi, utunturque et gaudent ubique in preliis, certaminibus, pugnis, hostilitatibus, tormentis, duellis, monomachiis, ac aliis omnibus, et singulis quibusvis exercitiis militaribus, et nobilitariis, nec

non sigillis, velis, cortinis, aneis, annulis, vexillis, clypeis, tentoriis, domibus, et sepulchris, generaliter, vero, in quarumlibet rerum, ac expeditionum generibus, sub merae. verae, sincerae et indubitae nobilitatis titulo, quo eos ab omnibus cujuscunque status, gradus, honoris, dignitatis, et praesentiae hominibus existentibus, insignitos, et ornatos dici, nominari, haberique, ac reputari volumus, et mandamus, ferre et gestare, ac illis in aevum uti, frui et gaudere possint, ac valeant, haeredesque et posteritates ipsorum utriusque sexus universi valeant atque possint. Imo nobilitamus, damus et concedimus praesentium per vigorem. In cujus rei memoriam, firmitatemque perpetuam praesentes litteras nostras privilegiales secreto duplici sigillo nostro quo ut rex Hungariae utimur impendenti communitas, eidem Athanasio Popa graeci ritus episcopo, ac per eum suprafatis fratribus carnalibus, et uterinis, ipsorumque haeredibus, et posteritatibus utriusque sexus universis, tam natis, et Dei beneficio nascituris gratiose dandas duximus, et concedendas. Datum per manus fidelis nostri nobis sincere, ac intime dilecti reverendissimi in Christo Patris Domini Leopoldi sanctae romanae ecclesiae tituli sancti Hieronymi Illyricorum presbyteri cardinalis a Kollonich metropolitanae ecclesiae strigoniensis archiepiscopi locique, ac comitatus ejusdem supremi ac perpetui comitis, primatis Hungariae legati nati, summi et secretarii cancellarii, nec non consilarii nostri intimi in civitate nostra Viena Austriae, die tertia mensis Novembris, anno Domini millesimo septingentesimo regnorum nostrorum romani quadragesimo tertio. Hungariae et reliquorum quadragesimo sexto. Bohemiae vero anno quadragesimo quinto. Reverendissimis ac venerabilibus in Christo patribus Dominis praenominato Leopoldo dictae sanctae romanae ecclesiae tituli sancti Hieronymi Illyricorum presbytero cardinale a Kollonich jam fatae metropolitanae strigoniensis et fratre Paulo Szecheny collocensis, et Baciensis ecclesiarum canonice unitarum archiepiscopis, Stefano Teelekessy agriensis, altero Stephano Selistievich Zagrabiensis, Ladislao Mattyasousyky Nitriensis, illustre christiano Augusto Saxoniae duce Jaunnen., fratre Augustino Benkövich Varadiensis, Andrea Illye Transylvaniensis, dicto fratre Paulo Szécheny administratore Wesprimiensis, Matthia Rádonay quinque ecclesiensis, Francisco Jány Sirmiensis, Ferdinando Rumell Thriniensis, fratre Nicolao Plumbeo Bosnensis, Michaele Duornikovichelv Daciensis, Stephano

Dolnyeló Vaciensis, Martino Braikovich Segniensis et Modrusiensis Kapauneló Samandriensis, et Andrea Mattussek eló Scopiensis ecclesiarum episcopis ecclesias Dei feliciter gubernantibus. Item illustre Splibus, ac magnificis Paulo Estoras de Galantha, sacri romani imperii principe, aurei velleris equite dicti regni nostri Hungariae palatino, comite Adamo de Battyán, perpetuo in Németh Ujvár iudice curiae nostrae regiae et jam fatorum regnorum nostrorum Dalmatiae, Croatiae et Slavoniae Bano, comite Georgio Erdödy de Monyorókerék tavernicorum, comite Christophoro Erdödy de modo dicta Monyorókerék Dapiferorum, comite Marco Czobor de Czoborszentmihály Janitorum, comite Francisco de Battyán, perpetuo Nemet-Ujvár pincernarum, comite Nicolao Pálffy seniore ac Erdőd, cubiculariorum, comite Michaele Kery de Ipolykér Agasonum nostrorum regalium in Hungaria magistris, ac memorato comite Nicolao Pálffy ab Erdőd comite posoniense, caeterisque quam plurimis saepe repetiti regni nostri Hungariae, comitatus tenentibus etc. honores.

Leopoldus m. p.

Exhibitae atque publicatae praesentes litterae armales in generalibus comitiis universorum Dnorum comitum, baronum, magnatum, generosorum, egregiorum atque nobilium, statuum, denique, atque ordinum trium nationum regni Transilvaniae, atque partium Hungariae, vidimatae, ad diem decimum quintum, mensis Junii, anni p'sentis 1701. In civitatem Albam Juliam, in dictis, atque celebratis per magnificum Franciscum Huntor sacrae Caesariae regiaeque Majestatis in Transylvania protonotarium restituta extra penes Illmi, ac Rssimi D. Eppi Athanasii nemine contradicente.

Leopoldus Cardinalis a Kollonits
Archi-Eppus Hungariae m. p.
Franciscus Somagy m. p.

Et subscriptum modo praescripto fuerat. Erantque sigillo Divi quondam imperatoris Leopoldi autentico, regio, eoque majori in capsula e ligno pretioso confecta, de aurata fascia pendente, super cera rubra ductili duplici in parte impressivae communitae ac roboratae. Erantque praescriptae armales litterae, super pergamena alba, manu periti pictoris descriptae, insigniaque in initio depicta, in forma libelli in folio, in purpura rubra, aurata fascia compactae, et quatuor lemnisei sericeae, loco ligaculi, pendebant, Duo quidem rubri, totidemque viridi coloris, e praefato libello,

quo armales litterae, descriptae extabant. Quam quidem: Praesentem copiam armalium litterarum, sine diminutione et augmento, variationeque prorsus aliquali, ex veris suis originalibus genuine descriptam, cum iisdem per nos infra scriptos fideliter collatam et comportatam, inque omnibus punctis et clausulis, suis originalibus conformem compertam esse, praesentibus fide nostra mediante testamur sub sigillis nostris usualibus, propriisque manuum subscriptionibus. Datum in possessione Csüged, inclyto comitatu Albensi Transylv. adjacente, die nona mensis Martii, anno Domini: Milesimo septingentesimo octuagesimo sexto.

(L. S.) Ladislaus de Homorod Szent Pál m. p., inclyti comitatus Albensis Tranniae inferioris processus Dalyaiensis v. iudlium.

(L. S.) Daniel Jeszensdy de Kis-Jeszen m. p., Praespecificatii cottus et proces. ordinarius comissarius.

(L. S.) Gabriel Bardotz de N. Batzau m. p., ejusdem pfati comitatus jur. assessor.

Proieptulu de regulamentu

alu casei, carele fusese destinatu de catra unulu din presiedinti a se desbate in conferinti'a romanésca din Sibiu*).

I. Dispusetiuni generale.

Ar. 1. Conferinti'a se representa pre sine-si insasi.

Art. 2. Siedintiele sunt publice. Totusi déca diece membrii voru propune si doua din trei parti ale adunarii voru decide, cá pentru vre-unu casu cu totul nepreveditu desbaterile se decurga in secretu, o asemenea vointia dechiarata a adunarii se si póte pune in lucrare, inse numai pe timpulu unei singure siedintie in decursulu unei septemani.

Art. 3. Desbaterile intre mediuvinele trase de acestu regulamentu sunt cu totulu libere; prin urmare nici unu membru alu adunarii nu póte fi invinuitu séu incriminatu de catra nici unulu dintre connationalii sei pentru opiniunile séu voturile sale respicate in decursulu desbateriloru.

*) Acestu proieptu coprinde abia in 6—7 articuli ai sei ceva idei originale, ci elu este scosu dupa vreo doua din cele mai bune regulamente de felulu acesta.

Art. 4. In casu de vreo calcare veghiéta (flagrantă) a legiloru seu a demnitatii nationale prin cuvinte din partea vre-unui deputatu adunarea va deoide, déca acelasiu mai pôte fi suferitu in midiuoculu ei séu nu.

Art. 5. Siedintiele adunarii se constata prin asiá numite procese verbale, adica prin reproducerea séu din cuventu in cuventu, séu numai in extractu a totoruru desbateriloru, cum si prin unu protocolu sumariu, carele se cuprinda incheierile séu decisiunile adunarii numai pre scurtu.

Atatu procesele verbale, catu si sumariile sunt a se aduce la cunosciintia publica prin acelea jurnale romanesci, care voru dechiara ca consimtu cu decisiunile conferintieloru nationale.

Art. 6. Oricandu douadeci si cinci membrii voru aflá ca este de trebuintia a se modifica regulamentul adunarii, voru face o propusetiune subsemnata de dinsii, care apoi se va lua la desbatere in un'a din urmatórele siedintie. Eara modificarea se va putea face numai cu majoritatea de doua din trei parti ale membriloru cati se voru fi aflandu facia.

II. Presiedinti'a si secretariatulu adunarii.

Art. 7. Conferinti'a séu in casu de asiá, congresulu nationalu romanescu din Ardealu are de presiedinti pre doi Archierei mai batrani, unulu de relegea greco-catolica, eara altulu de cea greco-ressariteana. In casu de lips'a acestora, presiedinti'a se va conferi de catra adunare la doi dintre cei mai batrani membrii ai adunarii.

Art. 8. Pentru usiorarea grelei misiuni cu care sunt insarcinati presiedinti, cum si pentru abaterea oricaroru ne'ntielegeri se statoresce, cá presiedinti'a se o pôrte pre fiacare di numai cate unulu din doi*).

Art. 9. Atributionile presiedintelui sunt: a deschide siedintiele; a sustiené bun'a ordine in decursulu desbateriloru; a priveghé asupra observarii regulamentulu; a pune intrebari spre lamurirea desbateriloru inceptute; a face cunoscutu rezultatulu voturiloru; a resumá decisiunile, si comunicá adunarii orice sciri, ordinatiuni séu alte impregiurari care o privescu pre dins'a; a enuciá inchiderea siedintiei séu si suspinderea vreuneia; a regulá ordinea dilei pentru siedintiele urmatóre si a ordina

*) Ve aduceti aminte cá in 20. Aprile unulu dintre presiedinti apucase a inchide siedinti'a, dupa care recelalaltu earasi o deschise si o mai continuá cá $\frac{3}{4}$ de óra. S. a. s. a.

publicarea ei; a subsemná tóte actele si decisiunile esite dela adunare; a nainta cele de naintatu la locurile competente.

Art. 10. Presiedintele nu se pôte amestecá la vreo desbatere, decatu numai pentrucá se arate starea cestiunii si se o marginésca in coprinsulu ei. Déca inse presiedintele voiesce a luá parte la vreo discusiune, atunci dinsulu are se lasé scaunulu seu celuilaltu presiedinte, si nu pôte reocupa loculu, decatu dupace discusiunea asupra acelei cestiuni se va fi terminatu.

Art. 11. Adunarea isi alege cate siese secretari ad hoc.

Art. 12. Functiunile secretariloru sunt: a priveghé sub directiunea secretariului mai batranu, cá procesele verbale si protocoalele sumarie se coprinda pe deplinu si lamuritu tóte desbaterile si impregiurările obvenite in fiacare siedintia; a dá citire proiepteloru, propuneriloru séu altoru impartasiri care trebuie a fi supuse adunarii; a consemna voturile adunarii; a face la trebuintia apelu nominalu, mai in scurtu, a indeplini totu ce privesce cancelari'a séu cum se dice in Ardealu dictatur'a adunarii; totuodata a contrasemna séu toti seu celu pucinu diumetate din trinsii tóte actele si decisiunile adunarii.

Art. 13. Secretarii inea potu lua parte la desbateri; in acestu casu inse trebuie se se departe dela més'a secretariatulu.

Art. 14. Secretarii alegu unulu dintre sinesi spre a'lu insarciná inadinsu cu supravegherea publicarii proceseloru verbale si a totoruru tipariloru tributóre adunarii.

Art. 15. Presiedintele si secretarii votésa totudeauna mai in urma.

III. Despre tienerea siedintieloru.

Art. 16. Inceputulu siedintieloru este de regula defptu in fiacare di pe noua óre dimineti'a, eara incheierea ei celu multu la doua óre dupa amiédi. Totusi remane la vointi'a adunarii, cá in casuri neprevedute se schimbe aceste óre dupa impregiurari.

Art. 17. Fiacare deputatu venindu la siedintia are a se infacisia la secretariatu spre a i se petrece numele in list'a apelului nominalu, care lista apoi se subscie de catra presiedinte si secretari indata dupace va fi cititu.

Art. 18. Pentru tienerea unei siedintie adunarea trebuie se fia complinita.

Adunarea e complinita atunci, candu doua din trei parti ale membriloru se afla de faci'a.

Art. 19. Deputatulu carele va fi venitu cu un'a ora mai tardiu dopa deschiderea siedintiei, se renu-mera intre absentii pentru acea siedintia; totusi unulu cá acela póte lua parte la lucrurile ei, numai votulu pentru atunei nu i se numera.

Art. 20. Mai nainte de a se deschide vreo desbatere noua, unulu din secretarii incepe punctu la noua óre a citi procesulu verbalu din siedintia de mai nainte, oricare ar' fi numerulu deputatiloru ce s'ar afla de facia.

Art. 21. Déca se ridica observatiuni asupra redactionii procesului verbalu, unulu din secretarii da lamurirea ceruta Déca totusi reclamele nu aru inceta, in acestu casu presedintele dupa deschiderea siedintiei, propune lucrulu ardurarii, eara acésta decide.

Art. 22. Fiacare siedintia se incépe cu citirea protocolului sumariu.

Dupa verificarea acestora unulu din secretarii este insarcinatu de presedinte a impartasi adunarii adrese, petitiuni seu alte asemenea ce voru fi sositu din o di pana in cealalta catra adunare, fara inse cá unele cá acelea se se póta lua indata atunci la desbatere.

Art. 23. Dupa acestea discussiunea incepe asupra obiectelor care stá de mainainte la ordinea dilei.

Art. 24. Nici unu deputatu nu póte vorbi, decatu dupace s'a inscrisu mai anteu la secretariatu, séu dupace dela loculu seu a cerutu voia dela presedinte.

Facultatea de a cuventá se da in ordinea in care s'au inscrisu ori au cerutu voia membrii prin graiu.

Art. 25. Celu care vorbesce, nu se póte adresá catra altulu, decatu séu catra presedinte, séu catra adunarea intréga. Membrii adunarii cuventa standu in picioré.

Art. 26. Orice imputatiune impreunata cu defaima ce vatama onórea si orice alte personalitati earasi detragetóre onórii sunt oprite in desbateri. Deci la antei'a abateré presedintele chiama pe oratoru la ordine; la a doua, dupace consulta adunarea, indirépta catra acelasi observatiunea sa, carea se si trece in procesulu verbalu; eara la a trei'a abateré presedintele intrebandu pe adunare, déca acésta va incuviintia, ilu opresee de a mai vorbi in

totu decursulu acestei discussiuni. Acésta oprire inca se trece in procesulu verbalu.

Art. 27. Nimeni nu póte fi intrecurmatu in cuventarea sá, afara numai de casurile prevedute in acestu regulamentu (Art. 4 et 26).

Art. 28. Déca unu membru, fara a vetamá pe nimini, se abate cu totulu dela cestiune, presedintele ilu invita onorifice cá se reintre in aceeasi. Déca inse acelasiu membru fiindu rechiamatu de doua ori la cestiune, totu nu incéta de a mestecá cestiuni straine de materi'a desbaterii, atunci presedintele intréba pe adunare, déca acela membru nu trebue a se opri de a mai cuventá in acea siedintia asupra acelei cestiuni.

In casuri de acestea adunarea decide prin sculare si siedere fara alta discussiune.

Art. 29. Nimeni nu póte cuventá mai multu de doua ori asupra aceleiasi cestiuni fara apriat'a incuviintiare a adunarii.

Art. 30. Numai in urmatóarele casuri este liberu a vorbi totudeanna: candu cineva se vede constrinsu se apere chiaru acestu regulamentu alu casei; séu insasi persón'a sa incontrá vreunui atacu de onóre, séu spre a se esplicá mai lamuritu, candu cineva fusese reu intielesu. In aceste casuri inse fiacare membru póte lua numai odata cuventulu.

Art. 31. Cestiunile onórii personale au totudeanna anteietatea.

Art. 32. Déca diece membrii ceru incheierea desbaterii asupra vre unei discussiuni, atunci presedintele intréba pe adunare, eara acésta decide pentru séu contra prin siedere si sculare.

Art. 33. Intru asemenea déca diece membrii ceru a remané pe lenga ordinea dilei prevediuta in programa, séu ceru abaterea dela aceea in favórea vreunei cestiuni neasteptate si póte intetítóre, séu amanarea cestiunii pe o alta siedintia, presedintele earasi intréba pe adunare, lasa inse cá unu oratoru se cuvinte pentru, eara altulu contra, eara apoi supune cererea celoru diece la votu prin sculare si siedere.

Art 34. Inainte de a se inchide discussiunea, presedintele intréba pe adunare, déca cestiunea este desbatuta si lamurita de ajunsu. In casu de indoiéla aceeasi se supune la votu, dupace mai anteu presedintele o a formulatu lamuritu.

Art. 35. Déca adunarea s'ar turbura si presedintele nu ar' poté restaura linistea, atunci ace-

lasiu enuncia că sîdinti'a e suspinsa pe o diumetate de óra.

Espirandu acea diumetate de óra, sîdinti'a re'ncepe de dreptu (de jure).

IV. Despre votare.

Art. 36. Adunarea hotaresce sîu decide in tóte casurile si cestiunile ne anumite in acestu regulamentu prin majoritatea absoluta a voturilor, adica cu unlu preste diumetate.

Art. 37. Voturile adunarii se facu dupa impregiurari, sîu prin sculare si sîdere, sîu prin bilete scrise, sîu prin bile albe si negre. In casuri la care doua dieci si cinci membrii voru cere a se votá in secretu prin bilete scrise sîu prin bile, atunci votarea prin sculare si sîdere încéta.

Asiá numitele aclamationsi in locu de votare cuvenita nu sunt suferite.

Art. 38. La votarea prin sculare si sîdere se numera persónele prin doi secretari.

Art. 39. Voturile numerate prin secretari se prochiama prin presiedinte.

Art. 40. Candu numerulu voturilor in care se vá fi cuprindendu si alu presiedintiloru, este egal, atunci cestiunea asupra careia s'a votatu se dechiara de respinsa. Cei carii se abtienti: dela votu, nu se numera la nici o parte.

Art. 41. Voturile adunate dupa bilete, de es. in casu de alegeri, consemnanduse de catra secretari pe o lista ce se deschide inadinsu, dupace se numera si publica, se subscriu de catra presiedinte si secretari.

V. Despre proiepte de petitiuni si alte propunerii.

Art. 42. Oricare membru voiesce a propune adunarii vre unu proieptu sîu petitiune, trebuie se faca acésta in scrisu, depunenduo, mai inteu pe més'a presiedintii.

Art. 43. Pentrucá unu proieptu sîu petitiune se póta fi citita in adunare, trebuie se fia sprijonita de alti noua membrii.

Art. 44. Candu se cere urginti'a vreunei propunerii, atunci adunarea se suspinde pe $\frac{1}{4}$ de óra pefacunduse in sala de conversatiune privata.

Déca dupa acésta adunarea recunósce urginti'a, presiedintele intréba pe adunare, de voiesce a luá cestiunea indata la desbatere, sîu ca afla cu cale a o increde mai anteu unei comisiuni spre cercetare pana la un'a din sîdintiele urmatóre.

Art. 45. Resultatulu desbateriloru adunarii formulatu de presiedinte se enuncia totu de catra acela prin formul'a: Adunarea incuviintiá, sîu adunarea nu incuviintiá; ori: adunarea incheie, ori adunarea respinge.

Art. 46. Orice petitiuni, adrese, propunerii incuviintiata si destinate a se naintá catra auctoritatile statului, sunt a se inregistrá si a se alaturá la protocolu.

Art. 47. Particularii nu potu infacisiá proiepte sîu petitiuni la adunare, decatu numai prin vreunulu din membrii.

Art. 48. Adunarea aflandu de trebuintia, alege din sinulu seu atatea comisiuni sîu sectiuni, cate va aflá, cu cale in proportiune cu afacerile ce voru fi asteptandu cercetare, desbatere si terminarea lor.

VI. Despre observarea buneii rendueli in laintrulu salei.

Art. 49. Sustienerea linistei in adunare se conrede presiedintiloru adunarii.

Art. 50. Nici o persóna care nu se renumera intre membrii chiamati sîu alesi ai conferintiei sîu ai congresului, nu pote ocupá locu sub nici unu cumentu in partea salei destinata pentru consiederea membriloru adunarii.

Art. 51. In timpulu sîdintieloru persónele din publicu voru petrece in deplina tacere.

Art. 52. Oricare persóna din publicu ar' intrepruce tacerea si ar' turburá linistea, dandu semne de aprobatiune sîu desaprobatiune, la ordinea presiedintelui se scóte afara.

Art. 53. Este opritu a intrá in adunare armatu.

Art. 54. Pentru redactori si stenografi sunt locuri destinate inadinsu.

Art. 55. In partea salei destinata pentru publicu intrarea se conrede pe lenga infacisiare de bilete, cu a caroru impartire este insarcinatu unulu dintru secretari.

Art. 56. Manutienerea buneii ordine in publicu ascultatoru se conrede la doi cuestori denumiti spre acestu scopu de catra comitetu; eara culegerea bileteloru e incredintiata la unu usieriu.

Art. 57. Diece locuri din frunte in partea destinata pentru publicu sunt lasate in dispusetiunea libera a presiedintiloru.

Amiculu familiei

Fóia periodica

Literere sciintie, arte, pedagogia, industria.

Directrice proprietaria

Domnisióra Constanti'a de Dunca.

(Camile D'alb).

Apare in Bucuresci de 2 ori pre Inna, in brosiuri, 8 mare, pretiulu pe anu 2 galbini; ear pentru Austri'a 12 fl. m. a.

Redactiunea „Gazetei Trans.“ primesce prenumeratiunea si midiolocirea de a se primi cu acuratetia Fóie'a acesta prea interesanta, din care pana acumu esira 2 Nr. alu caroru sumariu e in Nr. I:

Curierulu Bucuresciloru de . . .	C. de Dunca.
Pictur'a si sculptur'a	idem.
Nuvele de pretutindeni	„
Viitoriulu Romaniloru	„
Estell'a, novela ungrésca	„
Literatur'a orientale	„
Chronic'a modeloru	„

Suplementu:

Oratia funebrala la mórtea lui J. Vacarescu de J. Heliade R.

Numerulu 2 din 1. Aprile 1863:

Sumariu.

Curierulu Bucuresciloru	C. de Dunca.
A proposito de legea preseii	idem.
Biografia lui Beetho-Ven	„
Fiicele poporului	„
Estella	„
Chronica de mode	Flora.
Revista teatrala	C. de Dunca.

De mustra pentru informarea on. cititori despre schinteele cele electrice spirituale ale acuisitiunei nóstre in campulu publicitatii si literaturei, cu esirea la lumina a opului acestuia, ne luamu vóia a reproduce aici primul articulu din Nr. I, si inca din defectulu semneloru ortografice numai dupa ortografi'a nóstra:

Curierulu Bucuresciloru.

Novel'a dílei? — Apariti'a amiculu familiei. Se dícu multe despre acestu nou venitu, Domniloru si Dómnele mele: doi sapienti gravi elu numi-au lucosu corruptoru de moravuri, ear doue elegante vorbindu de densulu candu isi cereau vestimente la o modista renumita, strigau: ce-a fi si asta, surióre?

Amiculu familiei! a mai esi si elu cu gospodaria, cu economia, cu bataia de capu pentru bróscele de copii; cine mai scie ce republicanu a mai fi si ast'a? ori ce mai popoiu se ne vorbésca de religia si de frie'a lui Dumnedieu? — Nu, díse ceealalta inecandu-se si de risu si de numele lungi ce'i esiá cá o cordela din gura'i gratiósá: ast'a e unu filosofico-politico-moralistico-sciintifico-scolastico autoru; s'au scolarico-pictorico-sculptorico-musicalico-comercialico pedantu.

Domniloru si Dómnele mele, amiculu familiei nu pórtá nici stielutie albe, nici ochielari verdi, nici boneta rosia, nici rasa; e unu copilu bunu, ce voiesce a avé si elu unu locu catu de micu pe lenga caminele familieloru romane, pe ori-unde voru fi familie romane; voiesce a vorbi linu si fórte pucinu despre tóte ce potu multiumi micu si mare, avutu si neavutu, barbati si femei, instruiti si neinstructi.

De va afla ospitalitate in casele Domniei Vóstre, Amiculu Familiei ve va visitá la fia-care cincispre-diece díle o data. Acumu la inceputu inse este camu timidu si nu va cutediá a ve bate la usi'a de catu numai o data pe luna. Bine voiti atunci a'i accorda unu momentu, amateloru cititóre si bine voitoriloru cititori, si 'lu veti audí vorbindu despre novelele dílei cu mare modestia si buna cuviintia, fara a se amestecá in politica; despre litere, sciintie si arte, despre starea scóleloru actuale de fete, despre ameliorarea ce s'ar puté cu incetulu si usiurelu introduce intr'insele, despre cartile s'au operele noue atatu romane catu si ale celoru-lalte natiuni, cate o data; despre modele noue adoptate la Parisu de femeile cumu se cade etc. Amiculu Familiei va tiené unu limbagiu simplu fara pretensiuni: il ne'nseignera pasu, il causera; ca-ci elu e dascalu, nu e unu amicu facilu ce nu voiesce a ingreuá pe nimeni*)

*) In catu pentru modulu de a'si scrie ideele, elu n'are pretensiuni nici de inovatoru, nici de inventatoru de sisteme noua; este continuatoru. Astfelu cum s'a scrisu si tiparitu limb'a romana dela Matheiu Bassarabu si mai 'nainte si pana la 1832 su literele greco-romane seu bizantine, díse cirilice, astfelu o va scrie si Amiculu familiei prin literele pure romane; nu va face de catu o ecuatie între literele bisantine si pure romane. Mai are inca inainte respectulu catra eruditi'a barbatiloru celoru mai ilustru ai inceputulu literaturei nóstre, cá Pauli Iorgovici, cá P. Maiori, cá Sincai, Jenachi Vacaresci si toti contimporanii loru, ce au avutu consciintia si de misia loru si de rolulu de literatori intemeitori si

Se pôte mai tardiu, Domnii sapienti ai României, séu a Romaniloru, cá se vorbimú mai concretu, se pôte ca voru bine voi a'i intinde mana, cá unui june amatoru. Atunci candu preotii progresului (er-tati-mi espresi'a, pentruca progresulu e lege neevita-bile) atunci candu preotii progresului voru bine-cu-ventá intenti'a si laborele nóstre. Amiculu familiei cu fruntea mai radiósa de sperantia, va cutediá a luá drapelulu litereloru, sciintieloru, arteloru si industriei, si va strigá din preun'a cu dinsi: înainte! éta glori'a literara in adeveru in sciintia; éta glori'a si fericirea nationale in consciinti'a de sene.

Atunci pôte mai multu de catu acum va meritá simpatiele Domniei vóstre. Nu uitati inse, Domniloru si Dómnele mele, ca simburele, semenatu si cultivanduse, devine arbure magnificu, ale carui fructe dilecta si nutrescu umanitatea.

Amiculu fameliei este amicu in genere alu romaniloru, si daca 'si a alesu acestu nume atatu de modestu si marginitu, cá sa diu asia, este ca si elu e romanu, si s'a temutu, cá nu cum-va numele de Amicu alu Romaniloru, se se ea dreptu Philo-romanu*), si atunci ar' fi semenatu unu strainu voi-toru de bine.

(Va urma.)

ai limbei; ei scriindu cu literele pure romane, n'au inovatu, ci au continuatu, respectandu si memoria si eruditi'a predecesoriloru loru ce au fostu mari he-lenisti, si mari latinisti. Astadi inca Amiculu familiei, vede in Buletinulu Municipalitatii ce representa capi-tala, in publicarile celoru mai consciintiosi din pro-fesori, si ale junilor in adeveru studiosi, ca traducu-torii martiriloru libertatii, o ortografia rationata, si demna de ortografia traducutoriloru eruditi, ai carti-loru bisericeii, ce unele si aceleasi sunt pentru toti romanii. A scrie alt-felu de catu cum s'a scrisu pana acumu limba romana de atatia secolu, estesau o pre-tentia de sisteme noue, ce Amiculu familiei nu o pôte ave, sau unu semnu de nesciintia despre limba ro-mana. Amiculu familiei, intre alte indatoriri, 'si a impusu ca cea d'anteia a studiá seriosusi a cunósce limba parintiloru sei. Erórea ei va fi iertata din nesciintia, iarú nu si din sciintia seu din sistema. Amiculu familiei nu pôte pricepe nationalitatea mai multoru popoli homogeni de catu in limba unitara ce 'ia unitu de atatia secolu prin totu ce a fostu mai seriosu si mai santu, prin limb'a bisericeii.

*) De cari e timpu de a ne camu teme mai multu de catu de inemici; caci prea ne stringu de gutu cu dragostea. (Nota a editorului.)

Primavéra.

Frumósa primavéra! copila in florita!
Tu fíca d'o-aspra muma cu viforu insocita!
Bin'ai sositu dorito! L'apropierea ta
Natura 'ntréga veselu, din lungulu somnu treditu
Surisulu seu celu dulce cutésa a'si cerca.

Tu singura esti timpulu de mari fagaduintie,
Tesauru de simtire si chaosu de dorintie,
Iar' junele prin tine, scadiendu din viitoru
Trecutii sei ani fragedi si fora suferintie
Se'nduplica a crede, ca e nemuritoru.

Bine'ati sositu dragutie, nascende floricele,
Care de gratii pline, plapande, tinerele,
Gingasia ei frunte, grabiti, a ncrona,
Si voi sperantie bele si fragede ca ele,
Ce n'ati lipsitu vr'o data cortegíulu a-i forma.

Cum tóte inviésa! tot' e in in florire;
Pamentulu intregu canta; totulu e fericire;
Iar' anima'mi devine de dulci visari isvoru,
Si din faptur'a tóta unu himnu de multumire
S'exhala in tacere la 'naltulu creatoru.

C. D.

Indreptare.

In Nr. trecutu p. 107, col. 1, sierulu 23 in locu de „odihnitú“ cetesce „portatu“; p. 108, col. a 2. line'a 15 in locu de „dara“ cetesce „déca“; p. 109, col. 1 in locu de „vomú fi“ cetesce „voru fi“; p. 107, c. 1. line'a 13 dupa „in 25. Februarín“ adauge; „1849, in care s'a cerutu representarea romaniloru in diet'a imperiala dupa numerulu sufleteloru“; p. 109, col. 1 seria 7 numerandu din diosu, in locu de „acésta ne trebue“ cetesce „acésta nu trebue se uitamu“; p. 108, col. 1 seri'a 14. din diosu, cetesce „pôte ca au cugetatu, ca acésta.“